

ARQUITECTURA MODERNISTA DE REUS (9)

CASA MUNNÉ

Pere Caselles Tarrats

1904

Raval de Martí Folguera, 2

Casa Munné

Pere Munné Domingo, contractista d'obres que va realitzar la Casa Navàs, va ser el promotor de les reformes d'aquesta casa en la que únicament es va modificar la façana, d'acord amb el projecte de Pere Caselles. Edifici amb façanes al Raval i als carrers Jesús i Barreras, de planta baixa i tres plantes. Les tres façanes, amb amplades diferents, tenen les mateixes característiques constructives i ornamentals. És una façana elegant, equilibrada i utilitza materials de qualitat com la pedra treballada als trencaaigües dels balcons i al coronament de l'edifici. L'element més característic i potent és la tribuna/mirador cantonera de planta poligonal/octogonal, amb estructura de ferro i vidre que concentra tota la força expressiva de l'edifici, ja que ocupa tres plantes. A la base d'aquesta tribuna hi ha una columna cilíndrica adossada amb un ampli capitell floral, que s'eleva fins al terrat.

Aquesta casa té molts paral·lelismes amb altres obres de Domènech i Montaner i també punts de contacte amb la Casa Navàs en l'elecció de determinats materials constructius, com per exemple la pedra vermella del basament, que la tradició oral diu que era portada per Munné de la casa domenequiana de la plaça del Mercadal.

La planta baixa destaca per la seva decoració escultòrica, amb la sanefa de fulles del sòcol que ressegueix tot l'edifici i els motius vegetals que trobem a les llindes des de les portes dels baixos. Les obertures dels baixos són arcs plans amb la llinda decorada amb motlures de línies sinuoses i d'elements florals. Totes les llindes tenen elements vegetals, els quals varien a cada planta. Els emmarcaments dels balcons i les motlures horitzontals que marquen els diferents pisos són interessants.

Totes les baranes són de ferro forjat d'estructura bombada, excepte les de les dues plantes superiors del mirador, que són planes i molt més decorades. El coronament és completa amb una barana de pedra amb motius geomètrics trencada per uns pinacles amb decoració floral.

Incorpora clars elements modernistes, tant en l'exterior com a l'interior. Al vestíbul hi ha un sostre enteixinat suportat per mènsules amb forma de dracs i a la planta principal es conserva la decoració original en guix d'alguns dels seus sostres, així com els paviments.

CASA IGLÉSIAS

Pere Caselles Tarrats

1908

Carrer Jesús, 3-5-7

En primer lloc, hem de parlar del primer projecte que es va realitzar el 24 de gener de 1884, sent propietària Isabel Cadena de Iglesias, i els plànols van ser signats pel "Maestro de Obras Director" Pedro Taixés, donant el vist i plau l'arquitecte provincial. En aquella època només tenia cinc metres de façana. El 29 de febrer de 1908 signa els plànols l'arquitecte tarragoní Pau Monguió Segura i és llavors que s'inicia l'edificació actual, que és un tipus de construcció mixta a base de rajola i pedra natural amb diferents decoracions a la part infe-

rior dels pilars. Malgrat això, el projecte es considera que és d'en Pere Caselles Tarrats. Aquesta casa fou construïda per Josep M. Iglésias Òdena, copropietari del Vapor Vell, una de les més importants indústries tèxtils del moment, per allotjar-hi als enginyers i als tècnics de grau superior que treballaven a la fàbrica. Vuit anys abans ell mateix, juntament amb el seu germà, havia edificat la Casa Punyed del carrer Llovera, també projectada per Pere Caselles.

Possiblement és un dels edificis amb més metres lineals de façana de la ciutat, amb 24 metres i nou obertures en les tres plantes altes, essent una composició perfectament simètrica. Tota la façana està decorada amb molts motius vegetals i florals, amb dibuixos força diferents que se situen essencialment, en les llindes i als brancals de les obertures. Tots ells són tallats en pedra calcària. Als baixos és on trobem els detalls escultòrics de treball més acurat, concretament a la decoració floral en forma de rams de violetes situats sobre la llinda de cadascuna de les tres portes d'accés a les escales.

Llinda amb la Casa Navàs amb la qual s'integra perfectament, ja que sembla la seva continuació. La composició dels balcons és molt característica, produint una gradual alternança per planta mitjançant l'augment o disminució dels mateixos balcons, que són construïts en pedra i tenen baranes de ferro treballat.

Casa Iglésias

Les plantes altes estan recobertes amb un estuc que imita un aparell de pedra encoixinat, i la rica decoració vegetal, més tosca que la dels baixos, es redueix als emmarcaments dels balcons.

A la primera planta tenim tres balcons correguts que corresponen a les nou obertures existents, de tres en tres. A les plantes segona i tercera hi ha nou balcons individuals. La llosa dels balcons és comuna amb tres eixos al primer pis, individual, rectangular i amb menys volada al segon. Al tercer pis és corbada.

L'interès d'aquesta casa rau en la claredat de la composició i distribució i en la incorporació de bona part dels elements modernistes a la façana i als interiors, amb un esquema totalment simètric. El parament de la façana és un estuc que imita els carreus encoixinats amb decoració vegetal a les obertures, però no tan refinada com a peu de carrer. Els portals de fusta, els elements vegetals als dintells, els ferros forjats dels balcons, els fanals, tots són detalls ornamentals del més pur estil modernista. Hem de destacar les tres portes de fusta originals de l'època que corresponen els accessos als habitatges —dos per planta i portal— ja que estan decorades amb línies de *coup de fouet*.

CA L'HOMDEDÉU

Pere Caselles Tarrats
1893-1894

Raval de Sant Pere, 17 - 21

Vicent Homdedéu i la seva família, entre 1893 i 1894, es van fer construir aquesta magnífica casa, un bon exemple de l'arquitectura domèstica neogòtica, d'acord amb l'estètica del moment, que veia, en l'ús de les formes rescatades del passat medieval, una via de trencament amb l'arquitectura acadèmica existent.

Edifici entre mitgeres amb baixos i tres plantes altes. La façana és de composició i formalització estrictament simètriques a partir de cinc eixos verticals. La tribuna central vidriada amb traceries d'arcs trevolats i mainells de capitell gòtic, que té pilarets rodons rematats per capitells i arcs apuntats; amb barana de pedra treballada amb claustrs de formes lobulades i flamígeres; les dues finestres geminades laterals d'arcs conopials, bellament decorades amb capitells esculpits, frondes, florons, pinacles i petits dracs decoratius. Remarcant la simetria central tenim els balcons amb una llosa correguda comuna a dues

Ca l'Homdedéu

obertures, a cada costat de l'eix. Hi ha una gran diferenciació del tractament entre la primera planta i les restants, on buits i balcons comporten una gradual disminució ornamental. Hem de fer esment al treball escultòric de les mènsules que sostenen el balcó del principal que és de gran qualitat i representa bells motius vegetals.

A tots els baixos hi ha pedra mentre que la resta de la façana està estucada imitant un elegant aparell de pedra amb blocs de diferents tonalitats cromàtiques i incorpora elements de pedra com les finestres i la tribuna. La resta d'obertures són de llinda de bigoti i emmarcades per un trencaigües d'inspiració medieval, que ressegueix la forma de la llinda. Aquest mateix motiu el trobem a les portes de la planta baixa que són d'arc mixtilini motllurat.

La decoració s'inspira en elements vegetals i en la tradició medieval, com és el cas de les traceries i representacions d'animals fantàstics. El vestíbul conserva el tancament de vidre del cancell original, decorat a l'àcid amb la repetició de les formes medievalitzants de l'exterior. L'edifici es troba coronat per una gran barbacana amb arqueria volada a base d'arcs ogivals i els espiralls accen-

tuen la visió medievalista de la façana, és a dir, cornisa triplement lobulada uniforme que abasta tota l'amplada de la casa i que reposa sobre una successió d'arquets suportats per mènsules. Cornisa amb evidents influències florentines.

En resum, aquest edifici és una mostra de la utilització literal de formes i d'elements gòtics que més tard es fongueren amb les línies del modernisme floral. Tot l'edifici s'inspira en els elements del repertori historicista neogòtic i del modernisme més domèstic i respira el medievalisme centre-europeu.

A l'accés al pis principal hi trobem la data d'acabament de la casa, 1894, i les inicials del nom del promotor, V. N., amb la grafia antiga del cognom, "Nomdedéu".

Text i fotografies:
JOSEP MARIA BUQUERAS
Arquitecte Tècnic

BIBLIOGRAFIA I NOTES

- AAVV. *Arquitectura del Camp. Guia*. Centre de Documentació de la demarcació de Tarragona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya/C.O.A.C. Edita C.O.A.C i Autoritat Portuària de Tarragona. 1995.
- AAVV. *La Casa Navàs de Lluís Domènech i Montaner*. Edicions Pragma. Reus, 2006.
- AAVV. *67 Façanes modernistes de Reus*. Escola Taller Mas Carandell. Edicions El Medol. Reus, 1995.
- AHMR. Expedients 15/1901, 55/1901, 22/1903, 15/1910 i 147/1926.
- AJUNTAMENT DE REUS. *Reus. Ciutat Modernista*. Patronat Municipal de Turisme i Comerç. Ed. Mediterrània.
- AMIGÓ, R. *Materials per a l'estudi dels noms de lloc i persona, i renoms del terme de Reus*. Associació d'Estudis Reusencs. Reus, 1988. Aquest treball va guanyar el Premi Xamfrà 1982, que patrocinava el COAAT.
- ANGUERA, P. *Urbanisme i arquitectura de Reus*. Edita Caixa de Pensions. Reus, 1988.
- ARNAVAT, A. - BERGADÀ, J. - MARCH, J. *Arquitectura Modernista a Reus*. Edició i producció "Pragma edicions". Reus, 2003.
- BUQUERAS, J. M. *Arquitectura de Reus. Vol 1: Tomb de Ravals*. Ed. Josep M. Buqueras Bach. Tarragona, 1985.
- Guia modernista Reus*. Edita "reusturisme". Reus, 2011.
- MARCH, J. *Catàleg de l'Arquitectura Modernista de Reus*. Ajuntament de Reus; Universitat de Barcelona. Reus, setembre, 2001. Document inèdit.
- Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic, Històric-artístic i Natural de Reus*. POUM de Reus. 2004.